初旬

इमसिन

समाला

ग्राध्यव

ग्रनार

নিজ

a par

ततोऽन्येऽनादेशे ॥ २०॥ धारायदेभ्योऽन्ये ये यहाः ते स्रनाःशे वचना-भावे ततः शुक्रात् शुक्रसंज्ञाद्रोणकलशस्यात्सोमाद्वहीतव्याः पूतभृतो वा (३३)। सावित्रपात्नोवतहारियोजनोपचीणानाययणात् ॥ २१॥ तृतीयसवने सा-वित्रयहं पात्नीवतयहं हारियोजनं च उपचीणांश्च स्राययणस्यालीस्थात्सोमादृ-ह्मति : उपचीणा ये कालभूयस्त्रेन शुष्काः।

पूतभृतश्चमसान् ॥ ५५ ॥ चमसान्सर्वत्र पूतभृत व्वोन्नयेत् । तृतीयसवने वैश्वदेवम् ॥ ५५ ॥ तृतीय॰ने यो वैश्वदेवस्तं वैश्वदेवं महा-वैश्वदेवसंन्न गृह्मीयात् ।

त्रादिष्टां श्रेदोत्रयनश्रुतेः ॥ ५४॥ श्रो॰तेः श्रनेन श्रतो हि देवेभ्य उत्रयन्य-तो मनुष्येभ्योऽतः पितृभ्य इतीयं श्रुतिः (४.५.६.३) प्रकटीकृता : श्रनया श्रुत्या पृत-भृत उच्यते । उभयोः श्रुतिमूल्तवादिकल्यः श्रुक्रात्पृतभृतो वानादिष्टा प्राह्या इति । द्शापवित्रेण परिमृत्य-परिमृत्येष ते योनिरिति प्रक्षादनम् १) ॥ ५५॥ प्रक्ष्य मादनं कर्तव्यम् : वीप्साकरणं सर्वप्रकार्यम् : द॰त्रेण प्रक्षं संमाष्टिति शाखान्तरात्। नायोनिकेषु ॥ ५६॥ श्रयो॰षु यत्र एष ते योनिरित्यस्याम्नानं न भवति

[तत्रैष ते योनिरित्यनेन सादनं न भवति] र)।

सर्वे धित वात्स्योऽविशेषोपदेशात् ॥ ५०॥ सर्वेधाम्नातयोनिकेषु मना-म्नातयोनिकेषु च ग्रहेषु परिमार्जनानन्तरमेष ते योनिरिति मल्लेणासादनं भवत्येव कुतः ग्र॰शात् ग्रविशेषेण ग्रहमात्रमुद्दिश्य योन्यासादनमुपदिश्यते (४००००)।

सावित्रत्यक्प्रतिषेधाच ॥ ५०॥ यतः सावित्रयक्ते ऋतुयक्षेषु चानाम्नातयोनि-केष्ठेव योनिः प्रतिषिध्यते तं गृक्तीवा न साद्यतिः तस्माद्दिमसन्नं मन इति (४. ३. ६.७) तथा ऋतुयक्षेषु तं गृक्तीवा न साद्यतिः सन्नः संवत्सर् इति (४. ६.३.७) ।

प्रतिवषदूगर्७ इता वषदूर्त्भन्नक्रणम् ॥ २१ ॥ यक् चमसं वा प्रति॰ रं वषदूगरेऽनुवषद्गरे च क्रवा॰ रणम् सदस्युपविष्टं वषदूर्त्रादिकं प्रति भन्नस्य नयनं कर्तव्यम् । सर्वसोमयागेषु वषदूगरोऽनुवषदूगरश्चिति वषदूगर्द्वयं विक्तिमस्ति ।

१) See Mahidh. at ५३.२. २) Thus Ss. deest A. In B lacuna from पूतामृतश्च (२२) to वैदिको समा (३०)